

INGEZONDEN.

BACILLENDRAGERS EN VACANTIEKOLONIES.

In de maand October heeft de Gemeentelijke Geneeskundige Dienst te Amsterdam plotseling geweigerd verder het onderzoek op diphtherie-bacillen te verrichten bij kinderen, die naar een vakantie-kolonie worden gezonden en hij wenscht zich in het vervolg tevreden te stellen met een verklaring, dat volgens zijn weten in de onmiddellijke omgeving van het kind geen gevallen van een besmettelijke ziekte zijn voorgekomen. Zeer terecht vraagt collega BAGGELAAR in zijn Ingezonden stuk in het *N. T. v. G.*, II, No. 44 van 1 November j.l. om opheldering over dit plotse-ling veranderde inzicht.

Was het niet noodig geweest, dat de besturen van vakantiekolonies, of de artsen, die daaraan verbonden zijn, van dezen maatregel op de hoogte waren gesteld en er overleg was gepleegd? Nu zijn in Amsterdam ouders en kinderen de dupe geworden van dezen maatregel. Men heeft daar gemeend, dat nu de kinderen ook maar dadelijk zonder voorafgaand onderzoek konden worden opgenomen en dat is natuurlijk geenszins het geval. Op zijn vraag heb ik het Bestuur van de Herstelingsoorde-reeniging voor Spoorwegpersoneel te Vorden geadviseerd den eisch van voorafgaand onderzoek te blijven handhaven en een advies van prof. SCHELTEMA te Groningen was gelijkkluidend. Gedurende de 8 jaren, dat er kinderen verpleegd worden in het VAN HASSELT-paviljoen der Vereeniging is *elk jaar* de opname van *verscheidene* kin-deren uitgesteld, omdat zij bleken diphtherie-bacillendragers te zijn. Wel eigen-aardig, dat juist in de maand October, toen deze quaestie aanhangig was, zich een dergelijk geval voordeed, als waarschuwing! Wordt een kind alleen bacillendrager, doordat in zijn onmiddellijke omgeving gevallen van diphtherie voorkomen, die ter kennis worden gebracht van den Gemeentelijken Geneeskundigen Dienst te Am-sterdam? Ik meen, dat dit aan zeer gerechten twijfel onderhevig is en het briefje van dien dienst, dat ik dezer dagen voor een kind ontving, heeft voor mij niet de beteekenis, dat dat kind nu ook niet bacillendrager is. Voor bovenaangehaald geval had de huisdokter een dergelijk bewijs gegeven, wat wel nagenoeg evenveel waarde heeft. Het komt mij onverantwoordelijk voor, de eisch van voorafgaand keel-onderzoek op diphtheriebacillen te laten vallen. Waar een groot aantal zwakke kin-deren tot herstel van gezondheid bijeengebracht wordt, is men verplicht, de grootst mogelijke voorzorgen te nemen tegen besmetting met infectieziekten. Daarom bestaan er in genoemd VAN HASSELT-paviljoen, behalve het uitstrijken nog andere maatregelen, waaraan streng de hand wordt gehouden. Dat dit gevaar niet denk-beeldig is, blijkt wel uit het herhaaldelijk vinden van bacillendragers.

Tot nog toe waren wij gelukkig en bleven van infectieziekten verschoond, maar dit jaar is er twee maal kort na elkaar een geval van roodvonk geweest. De ge-volgen daarvan waren: alle kinderen werden naar huis gezonden, het geheele huis werd ontsmet en tijdelijk gesloten; een der teruggezonden kinderen heeft thuis roodvonk gekregen. De patiëntjes zelf moesten in de barak te Zutphen worden opgenomen. Wat dit voor de zieken, de ouders en de inrichting heeft beteekend, laat zich niet in 't kort beschrijven. Het is zoo erg, dat men zeker alles zal doen om een herhaling te voorkomen. Aan deze gevallen van roodvonk was echter niets te doen, maar daar er wel een methode is om diphtherie uit vakantie-kolonies te weren, moet men daarvan gebruik maken, zoolang inenting tegen diphtherie en roodvonk niet algemeen is doorgevoerd.

De collegae te Amsterdam zullen zich voorloopig wel moeten wenden tot het Centraal Laboratorium te Utrecht. Het is te hopen, dat andere gemeenten dit voorbeeld niet zullen volgen en dat er een nadere verklaring van den Gemeentelijken Geneeskundigen Dienst te Amsterdam komt.

Vorden, 16 November 1930.

C. LULOFS,